

de

Vaandel drager

Jaargang 18 - Juli 2002

63

Van de redactie

Tien jaar Fuseliers in Oirschot !

Tekst: Hans Sonnemans, hoofdredacteur

Op 12 april 2001 vierden we het 60-jarig bestaan van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene op grootse wijze. Op 10 juli vierden we op bescheiden wijze een ander jubileum, namelijk "10 jaar Fuseliers in Oirschot". Al tien jaar verblijven de Fuseliers in "het Oirschotse zand" na een verblijf van vele tientallen jaren in de Westenberg-kazerne te Schalkhaar. In deze Vaandeldrager besteden we hieraan uiteraard de nodige aandacht.

Het lezerspubliek van ons vernieuwde regimentsblad is inmiddels behoorlijk gegroeid. Enkele verenigingsperiodieken zijn inmiddels opgeheven en leven verder binnen het kader van deze gezamenlijke uitgave van de Stichting Brigade en Garde Prinses Irene. De stichting is het overkoepelende platform waarbij een zestal regimentsverenigingen zijn aangesloten.

Voor de redactie is het een uitdaging om iedere geleding van het regiment iets herkenbaars te geven in het blad. Natuurlijk krijgt iedere vereniging een eigen "plek" in het blad. De redactie moet zorgen dat de inhoud van het totale blad een goede afspiegeling is van wat er leeft binnen het regiment. Het moet leuk zijn voor alle regimentsleden om ook iets over de andere organisaties of

Hoofdredacteur Hans Sonnemans

over de ervaringen van hun leden te lezen. Dit komt de leesbaarheid van het blad uiteraard ten goede.

Voorbeelden van informatie die alleen interessant zijn voor de leden van een bepaalde vereniging zijn bijvoorbeeld: uitgebreide adreslijsten van bestuursleden en functionarissen van een vereniging of bereikbaarheidsgegevens en een uitgebreid programma voor een reünie.

De redactie streeft er naar om deze informatie wel aan te bieden maar wel op een los inlegvel, dat alleen te vinden zal zijn in het blad voor die bepaalde doelgroep. Op deze wijze zal de Vaandeldrager zijn informatieve functie kunnen blijven vervullen.

Ik wens u veel leesplezier!

Colofon

Jaargang 18, nummer 63
De Vaandeldrager verschijnt
ieder kwartaal in een oplage
van 2400 exemplaren en
wordt verspreid via
controlled circulation

Hoofredactie:

Hans Sonnemans
Sonne005@wxns.nl

Eindredactie:

Nelleke Swinkels - van de Vorst
nellekeswinkels@planet.nl

Redactie:

Maj Peter Aerts
LKol Harold Jacobs
Maj Emil Kaspers
LKol Willem Verweij

Redactieadres:

Redactie De Vaandeldrager
Postbus 33
5688 GZ Oirschot
tel. 040-2665662
17painfbat.st.sl.stooperszkn02@
rnla.mindef.nl

Vormgeving en druk:

Drukkerij Gianotten B.V., Tilburg

© Copyright:

Stichting Brigade en Garde Prinses Irene

Uitgave:

Drukkerij Gianotten B.V.,
Bredaseweg 61, Postbus 9228
5000 HE Tilburg
telefoon: 013 542 50 50
fax: 013 535 91 75
email: info@drukkerijgianotten.nl

Fotografie:

Archiefmuseum
Nelleke Swinkels - van de Vorst
Sectie Communicatie,
13 Gemechaniseerde Brigade

Coverfoto:

Van Normandië naar het Oirschotse zand

Website:

www.fuseliers.net

Inhoudsopgave

Van de redactie

- Tien jaar Fuseliers in Oirschot

Stichting Brigade en Garde Prinses Irene

- Van Schalkhaar naar Oirschot 2
- Impressie 10 juli 2002; Tien jaar Fuseliers in Oirschot 3

Vereniging van Oud Strijders Koninklijke Brigade Prinses Irene

- Gebeurtenissen van het afgelopen kwartaal 4
- Overleden leden Vereniging van Oud-strijders 5
- Reünie van 29 mei 5
- Operatie Incasso 6
- Aanmelding evenementen 6

Vereniging van Indië-bataljons Garderegiment Prinses Irene

- De vierde mei 7
- Parade-eenheid en SFMO 8
- Defilé in Wageningen op 5 mei 2002 8
- Nostalgie 9

Zesde bataljon GRPI

- Sireentje nr. 46 10

Vierde bataljon GRPI

- Nieuws van het Vierde Bataljon GRPI 12

Vijfde bataljon GRPI

- Nieuws van het Vijfde Bataljon GRPI 13

Zevende bataljon GRPI

- Bataljon Berdjalan nr. 45 15

Regimentsflitsen

- SFOR 13 en de traditie 18
- Verse Fuseliers krijgen hun koord 19
- Koorduitreiking in Hedel op 28 juni 2002 19
- Dodenherdenking in Tilburg 20
- Regimentsweetjes 21
- Geschiedenis van de Steunfondsen 21
- Regimentskalender 2002
17 Painfbat GFPI 1992-2002 23
- Regimentslied 23

Genootschap Vrienden van de Fuseliers

- Fuseliers aan de slag voor gehandicapten 24

Bataljonsnieuws

- Eindoefening SFOR 12 25
- Grensverleggende activiteiten 26

Historie

- Van herinnering tot symbool, invasiekoord twintig jaar geleden
overgedragen aan het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene 27
- Een oud-regimentscommandant vertelt... 29

Uit het museum

- Museumnieuws 32

Stichting Brigade en Garde Prinses Irene

Van Schalkhaar naar Oirschot

Tekst: Guus van Leeuwe
Voorzitter Stichting Brigade en Garde

Op 10 juli van dit jaar werd aandacht geschonken aan het feit dat het alweer 10 jaar geleden is dat ons Regiment werd overgeplaatst van Schalkhaar naar Oirschot. 13 Painfbat GFPI hield op te bestaan en het 17^e Pantserinfanteriebataljon Limburgse Jagers “verschoot van kleur” en mocht zich vanaf die tijd tooien met het oranje-blauw van ons Regiment en werd 17 Painfbat GFPI. Leuk vonden de Schalkhaarders, waar ook ik toe behoor, dat aanvankelijk zeker niet. Met pijn in het hart realiseerden ze zich dat die geweldige periode van het bataljon en het regiment in die “kleine” en besloten Westenbergkazerne, waarin je met niemand anders hoefde rekening te houden (nou ja, zo af en toe met de brigade), voorgoed voorbij was. Maar, laten we eerlijk zijn, we waren ook verheugd dat ons regiment zelfstandig mocht blijven voortbestaan. We werden immers niet samengevoegd met anderen om van twee één te maken zoals de Grenadiers en Jagers, noch, erger nog, opgeheven, hetgeen eveneens een tijdlang werd geopperd. Laten we zeggen dat we met gemengde gevoelens de overdracht van ons Vaandel bijwoonden.

Nu, 10 jaar later, denken we weliswaar nog

G. van Leeuwe, voorzitter Stichting Brigade en Garde

steeds met heimwee terug aan de geweldige tijden van toen – de “Vrienden van de Westenbergkazerne” komen niet voor niets nog steeds jaarlijks bij elkaar – maar kijkend naar de dadendrang van ons Regiment, meen ik te mogen zeggen dat we van de overgang naar Oirschot eigenlijk met zijn allen alleen maar hebben geprofiteerd. Het regimentsgevoel is niet iets wat alleen op hoogtijdagen boven komt, maar is een integraal onderdeel van het dagelijks functioneren geworden voor bijna iedereen van het bataljon. De hoeveelheid en intensiteit van regimentsactiviteiten is zo toegenomen dat het gewoon onderdeel is geworden van de dagelijkse routine. Ons 61 jaar oude Regiment leeft en bruist als nooit tevoren en dat is zeker de verdienste van de achtereenvolgende commandanten, die met hart en ziel daaraan hebben gewerkt. Natuurlijk deden ze dat niet alleen en werden ze gesteund door het gehele kader van het bataljon, waarbij ik met name denk aan de plaatsvervangend commandanten en de BA's (bataljonsadjutantten), zonder de anderen ook maar iets te kort te willen doen.

Dat alles is ook goed te merken binnen de Stichting Brigade en Garde Prinses Irene. Toen ik medio 1993 de voorzittershamer van het bestuur van de Stichting overnam van de helaas kortelings overleden Lgen. Verheyen, hielden wij ons uitsluitend bezig met het “beheer” van het museum en gaven waar nodig advies over traditieaanlegenheden aan de Regimentscommandant. Inmiddels is dat pakket aanzienlijk uitgebreid en proberen we alle verenigingen waar mogelijk van dienst te zijn (daartoe werd het bestuur uitgebreid en zijn alle verenigingen daarin vertegenwoordigd), zijn we mede-organisatoren van grote festiviteiten (denk aan het 60 jarig bestaan in 2001), behartigen we belangen van oud-strijders en veteranen, vragen subsidies daarvoor

aan (die we nog krijgen ook!), hebben we ruimte geschapen om ook Vrienden van de Fuseliers te laten deelnemen aan regimentsactiviteiten en namen we de verantwoordelijkheid over de Vaandeldrager van de oud-strijders van de Brigade over. Me dunkt, werkzaamheden te over, die we overigens met veel plezier doen.

Oirschot is ook de bakermat van de spreuk “Volo et Valeo” die tegenwoordig met het logo van de Fuseliers wordt gebruikt. Vrij vertaald betekent het: “dat wat we willen, dat kunnen we ook”. Als er iets is dat de afgelopen tien jaar is waar gemaakt, dan is het dat wel. En daarmee zou ik willen zeggen tot alle Oirschotse Fuseliers: Van harte proficiat met het bereikte resultaat!

Impressie 10 juli 2002; Tien jaar Fuseliers in Oirschot

Op 10 juli 2002 vond in Oirschot een buitengewoon Regimentsappel plaats. In zijn toespraak zei regimentscommandant, Lkol Harold Jacobs, drie redenen te hebben om dit bijzondere appel te houden. De eerste reden is gelegen in het feit dat het 20 jaar geleden is dat oud-strijders invasiekoorden overdroegen aan parate Fuseliers. De tweede reden is dat het 10 juli exact tien jaar geleden is dat het bataljon in Oirschot overging naar het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene en de derde reden voor dit Regimentsappel is het bevestigen van uitzendvlaggenbanden aan

Compagniesrichtvlaggen. In de loop der jaren zijn een aantal compagnieën niet onder het eigen bataljon op uitzending geweest. Dat is nergens herkenbaar terug te vinden voor de compagnieën. Daarom is het idee geboren om vandaag vlaggenbanden te bevestigen op de compagniesrichtvlaggen met opschrift van de uitzendingen waaraan de compagnie heeft deelgenomen. In de kleuren van het Regiment waaronder men diende, of VN blauw. De toenmalige commandanten zijn bereid gevonden om deze vlaggenbanden te bevestigen.

Leve het Regiment!

Lkol der Fuseliers drs J.A. van der Louw Commandant 17 (NL) Mechbat IFOR 2 bevestigt de vlaggenband aan de onderdeelsvlaggen van de compagnieën

Kolonel der Fuseliers A.T. Vermeij Commandant 17 (NL) Mechbat SFOR 5 bevestigt de vlaggenband aan de onderdeelsvlaggen van de compagnieën

Majoor der Fuseliers E.A.F. Kaspers bevestigt namens de Commandant 1 (NL) Geniehuilbataljon de vlaggenband aan de onderdeelsvlag van de Acie

Compagnies-richtvlag compleet

Vereniging van Oud-strijders Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene

Secretariaat:
Noordsingel 23
4611 SB Bergen op Zoom
0164 241119

Gebeurtenissen van het afgelopen kwartaal

**Tekst: Rudi Hemmes, voorzitter van de
Vereniging van Oud-strijders van de Koninklijke
Nederlandse Brigade Prinses Irene**

Het afgelopen kwartaal gebeurde er weer van alles.

De koorduitreiking in Beeringen was een bijzonder geslaagde happening. In het bijzijn van alle Schepenen van de Gemeente werden korden uitgereikt aan jonge Fuseliers, die daarna hun koord nat maakten door in het Albert Kanaal te duiken. In april was dat een koude onderneming, maar na zich te hebben verkleed werd in het café uitgebreid nagepraat en was ieder in de kortste tijd weer op temperatuur.

Onze Vereniging was op 4 mei vertegenwoordigd in Amsterdam bij de Nationale Herdenking. Het is bemoedigend om te kunnen constateren dat zoveel jonge mensen deelnemen aan de herdenking van de Nederlandse gevallen. Voor de oudjes wordt het steeds moeilijker. Er moet te lang worden gestaan en soms is het nat en koud en dat weet je niet altijd tevoren.

De volgende dag was de viering van de bevrijding in Wageningen. Het weer werkte mee en ons detachement marcheerde keurig langs

Prins Bernhard, die zichtbaar blij was ons weer te zien. Dat was natuurlijk helemaal wederzijds. De waardering voor de Prins is onverflauwd en de bewondering is ieder jaar groter dat Zijne Koninklijke Hoogheid het op zijn leeftijd zo lang volhoudt om staande die 3600 defilerende veteranen aan zich voorbij te zien trekken.

Op 6 mei heeft de moord op Pim Fortuyn ons ongetwijfeld allen beroerd. Wat een schande dat zoiets in ons land kan gebeuren. Hoe het verder gaat met de Lijst Pim Fortuyn, na het verkiezingssucces, is op het moment dat ik dit schrijf nog niet bekend. Laten wij hopen dat er snel een kabinet kan worden gevormd dat een eind maakt aan het gedogen en dat we een ferme regering krijgen die een eind maakt aan terreur en vandalisme.

Op onze reünie op 29 mei zal er zeker over zijn gesproken. Hoe het daar ging kan ik, op het moment dat ik dit schrijf nog niet zeggen. Ik hoop dat ik u daar heb kunnen treffen. Ik blijf naar u uitkijken.

Overleden leden Vereniging van Oud Strijders Kon. Ned. Brigade Prinses Irene

Met diep leedwezen namen wij kennis van het overlijden van de volgende leden van de Vereniging van Oud-strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene.

J.de Bruijn	Kalmthout	20-10-2001
Mw.S.Warnaar-Rozenboom	Lienden	onbekend
A.Bours	Congleton	03-12-2001
Mw.Nijkerk-von Scholts	Amsterdam	15-02-2002
A.van Praag	Amsterdam	18-03-2002
Mw.E.Gras-van der Duyn	Breda	21-03-2002
G.Manhave	Vlissingen	27-03-2002
F.Vermeulen	Rotterdam	29-03-2002

P.Goossens	Klundert	01-04-2002
C.Hopman	Den Haag	03-04-2002
O.Bouma	Canada	07-04-2002
Mw.A.Goossens-Kuiper	Klundert	19-04-2002
A.Weerheym	Den Haag	22-04-2002
J.Berg	Doetinchem	25-04-2002
Mw.C.Kattekamp-Griffiths	Ede	11-05-2002
A.de Goeij	Uden	21-06-2002
Mw.K.van der Jagt-Lindhout	Vlissingen	27-06-2002

Bij overlijdensgevallen (van leden van bovengenoemde vereniging) graag bericht aan:
F.J.Bakx, Postbus 80, 4840 AB Prinsenbeek.

Reünie en Algemene Ledenvergadering op 29 mei

Tekst: Nelleke Swinkels-van de Vorst

Op woensdag 29 mei 2002 hield de Vereniging van Oud-strijders haar reünie en Algemene Ledenvergadering op de kazerne in Oirschot. Na een kopje koffie, met worstenbrood of cake, werden alle aanwezigen hartelijk welkom geheten door voorzitter Rudi Hemmes. Hoewel de techniek hem in de steek liet, vertelde de voorzitter dat deze reünie de twintigste was sinds de overdracht van de koorden op de stranden van Normandië. Voor hoofdredacteur Hans Sonnemans, eveneens een lustrum want hij was voor de twintigste keer te gast op de reünie. Na deze memorabele openingswoorden was het tijd voor de Algemene Ledenvergadering, waar de Regimentscommandant, Overste Jacobs als speciale gast aanwezig was. De dames en andere genodigden werden intussen vermaakt met de video van het 60-jarig bestaan, vorig jaar 12 april.

Om 11.30 was het tijd voor de dodenherdenking en kranslegging op het heliveld bij het monument. Een sfeervolle ceremonie bescheenen door een aarzelend lentesonnetje. Terug in de Kempenzaal was het tijd voor een glaasje en werden volop oude herinneringen opgehaald.

Het voltallige bestuur van de Vereniging van Oud-strijders tijdens de ALV

Kranslegging door de erevoorzitter en twee ereleden van de Vereniging

De uitstekende Indische maaltijd liet iedereen zich goed smaken en hierna was er voor de echte "die hards" nog een gezellig samenzijn met een lekkere bitterbal tot besluit.

“Operatie Incasso”

“Operatie Incasso” is aan het begin van dit jaar van start gegaan. Allen die hun machtiging hebben teruggezonden hartelijk dank. Uw contributie is in februari automatisch afgeschreven. Alle machtigingen die zijn ingestuurd worden door mij beheerd (dus niet door de KPN). De automatische incasso is vlot verlopen. De leden die ons niet gemachtigd hebben zijn per afzonderlijk schrijven benaderd en verzocht met gebruikmaking van eigen giro- of bankoverschrijving de contributiebijdrage 2002 of meer alsnog te willen voldoen. Wij wachten nog op ongeveer 80 bijdragen van leden. Voeg dus de daad bij het woord, neem pen en overschrijvingsformulier ter hand en maak onze lasten lichter.

Natuurlijk is er begrip voor andere standpunten van leden. Iedereen die niet heeft meegedaan met de automatische incasso is nu, zoals voorheen, zelf aansprakelijk voor het tijdig betalen van zijn of haar contributie.

Er moet mij als penningmeester toch nog iets van het hart:

Er zijn leden die niet meedoen aan de automatische incasso omdat ze bang zijn dat - na overlijden - de familie ingewikkelde handelingen moet verrichten om de automatische incasso te doen stoppen. Dat hoeft dus niet. Het enige wat de familie moet doen is een bericht van overlijden aan de penningmeester sturen. De contributie wordt dan niet meer afgeschreven.

Als de familie van de overledene het lidmaatschap graag wil continueren, laat dat dan even aan de penningmeester weten door opgave van naam, adres en giro- of banknummer, dan wordt het abonnement overgezet op het nieuwe adres.

Er zijn leden die zich hebben aangemeld voor automatische incasso en toch zelf voor de contributie betaling voor 2002 zorgen. Aangezien in februari de contributie automatisch is afgeschreven is dubbele betaling het gevolg.

Veel leden, die zich niet hebben aangemeld voor automatische incasso, gaan het contributie bedrag veranderen van f 20,00 in € 5. Door de Algemene Leden Vergadering is vorig jaar echter bepaald dat de minimum contributie € 10 bedraagt.

Leden die financieel niet meer in staat zijn de gevraagde contributie te betalen en graag lid willen blijven, kunnen contact opnemen met de penningmeester. Wij willen met hen graag een regeling treffen, want er is ons alles aangelegen om al onze leden te behouden. Als u dit doet dan kan de penningmeester op goede gronden een begroting maken voor het volgende verenigingsjaar.

Het bestuur heeft enige tijd geleden besloten dat het lidmaatschap wordt beëindigd als een lid 2 jaar in gebreke blijft de contributie te betalen.

Help ons en uzelf te voorkomen dat u als lid wordt afgeschreven.

Mocht u nog vragen hebben over de contributie of de automatische incasso, dan is uw penningmeester graag bereid om uw vragen te beantwoorden.

U kunt hem bereiken op het volgende adres: H. van Beers, Prins Clausstraat 60, 4761 AM Zevenbergen, tel. 0168-336238.

Het gironummer van de penningmeester is: Giro-nummer 1.999.533 ten name van Penningmeester V.O.S. Prinses Irene te Zevenbergen Rabobank nummer 33.42.06.715 ten name van Penningmeester V.O.S. Prinses Irene te Zevenbergen.

Aanmelding evenementen

De leden van de vereniging van Oud-strijders van de Prinses Irene Brigade kunnen zich weer bij de secretaris inschrijven voor de volgende evenementen:

* Herdenking Beringen op **6 september 2002**, opgeven vóór 15 augustus bij de secretaris, F. van der Meeren, Noordsingel 23, 4611 SB Bergen op Zoom, tel. 0164 – 241119.

* Defilé Eindhoven op **18 september 2002**,

opgeven vóór 1 september 2002 bij G. Lourenz, Messiaenpark 25, 5653 JS Eindhoven, tel. 040 – 2510286.

* Koorduitreiking op **26 september 2002** in Oirschot, opgeven vóór 10 september bij de secretaris, tel. 0164 – 241119.

Het is prettig voor de organisatie als u zich zo snel mogelijk opgeeft.

Vereniging van Indië-bataljons van het Garderegiment Prinses Irene

Secretariaat:
Nic. Beetsstraat 29
6901 LW ZEVENAAR
0316 524002

De vierde mei

Tekst: Jan La Poutré

Dit jaar mocht het voormalige vijfde bataljon van het toenmalige Garderegiment Prinses Irene twee man leveren voor het zogeheten erecouloir. Op de avond van de vierde mei vormt dit erecouloir op de Dam een erehaag van de Nieuwe Kerk tot aan het oorlogsmonument. De twee waren blijkbaar niet zo eenvoudig op te trommelen, want op het laatste ogenblik werden er twee "vrijwilligers" aangewezen, zoals dat tijdens de eerste oefening heette.

Die twee deden het overigens van harte. Zij genoten van de vlekkeloze organisatie, van de rijstmaaltijd en van het samenzijn met alle mogelijke mannen en vrouwen van de vier krijgsmacht-delen in alle mogelijke leeftijden en niet te vergeten met de vertegenwoordigers van het verzet en de koopvaardij. Dat er ook iets niet zou kloppen wisten zij nog van weleer. Maar ook toen was de dienstplichtige niet te beroerd om te improviseren. Mét overkleding, stond er in de uitnodiging. Zonder!, vermeldde de ter plaatse uitgereikte order. Om bij het Marine-etablisement om een vuilniszak te bevelen is niet zo moeilijk en met drie gaten erin levert die een uitstekend, onder het overhemd te dragen, windjack op.

Van tien voor zeven tot over negenen in de hou-

ding of eerste rust. Geen eenvoudige opgave voor oude mannetjes. Vooral als je de pech hebt, dat het linkerbeen hoger staat dan het rechter vanwege de rustieke bestrating. Maar daar gaat het allemaal niet om. Je staat er niet namens jezelf, maar in ons geval als een teken van eerbied tegenover de vele Irenemannen, die op de erevelden in Indonesië rusten. Die van het vijfde Bataljon zijn overgebracht van Sumatra naar Leuwigajah nabij Bandung. Op de plaats van het voormalige Sumatraanse ereveld staat nu een monument, waarop de namen van alle gestorvenen staan en ook de tekst: "Zij streden voor orde en vrede". Een grootmoedige houding van de Indonesiërs, die dit monument hebben opgericht.

Een houding, die scherp afsteekt tegen de altijd doordruppelende verwijten, die in Nederland ten opzichte van de oud-Indiëgangsters worden gehoord.

Zij, die toen verantwoordelijk waren voor de uitzending, zijn nog nauwelijks onder de levenden te vinden. En de schepen die naar Indië voeren, zaten vol met 19 en 20-jarige kinderen. In de zin der wet was je in die dagen pas met 21 jaar volwassen. En daar liepen ze dan op de sawahdijkjes; stonden uren op wacht, sjouwden met hun zware Lee Enfields, kregen malaria,

amoebe-dysenterie, tropenzweren, of zelfs tropenkolder en deden alles wat je van zeer jonge mensen, die in oorlogstijd opgroeiden, kunt verwachten.

Tijdens de twee minuten, als het werkelijk stil is in het hart van de hoofdstad, denk je aan al die mensen uit de bewogen dagen sedert 10 mei 1940. En aan al die mannen en vrouwen, die in deze dagen in de gebieden waar chaos en haat heersen moeten optreden en je beseft, dat er

ten opzichte van heldenmoed, lafheid en misdaad maar één vraag is: "Wie hätte ich mich verhalten?"

("Hoe zou ik mij gedragen hebben?"), een Duits boek van Jan Philipp Reemtsma, (C.H.Beck, München 2001).

Op die vraag, is geen lichtvaardig antwoord mogelijk. Je kunt alleen je gedachten richten op hetgeen je als het goede meent te kennen en sommigen kunnen nog bidden.

Parade-eenheid

Als gevolg van ouderdomsperikelen, melden nogal wat sobats zich af voor de parade-eenheid, waardoor er een onderbezetting is ontstaan.

Daarom worden sobats van de Indië-bataljons opgeroepen om zich hiervoor aan te melden, zodat we weer op volle sterkte aan de diverse parades te kunnen deelnemen.

Voor inlichtingen en opgave kunt U contact opnemen met:

Martien Karens, L. Springerlaan 68, 7425 CA in Deventer tel. 0570-658789.

Stichting Fondsenwerving Militaire Oorlogs- en Dienstslachtoffers.

S F M O

De Vereniging van Oud Strijders Indië Bataljons van het Garde Regiment Prinses Irene ontvangt jaarlijks een subsidie van bovengenoemde stichting.

Deze stichting verkrijgt haar middelen uit de opbrengsten van de **Bank-Giroloterij**.

Uw deelname aan deze loterij wordt vanaf deze plaats dan ook van harte aanbevolen.

Defilé in Wageningen op 5 mei 2002

Tekst: Wim ter Horst

"Irene" was goed vertegenwoordigd bij deze happening (met een Hoofdletter).

Aanwezig was een deel van de leden van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene, waarvan een lid helaas onwel werd tijdens het defilé en met een ambulance voor onderzoek werd afgevoerd. Toen de draagbaar werd voorgereden stond hij echter al weer rechtop. Wij wensen hem vanaf deze plaats van harte beterschap.

De Vereniging Oud-strijders Indië Bataljons Garde Regiment Prinses Irene was redelijk vertegenwoordigd met deelnemers uit alle vijf Bataljons, die allemaal gezien hun leeftijd toch een voortreffelijke parade hebben gelopen.

Ook de jonge Fuseliers, veteranen van de uitzendingen naar Bosnië en Kosovo, waren met een flink detachement ter plekke. In deze volgorde was het op de muziek, van een voor ons lopend muziekkorps, prettig marcheren en defileren voor Prins Bernhard.

In de tent bij de Junushof, die dit jaar eigenlijk te klein was, was het een gezellige boel, waar veel oude vrienden elkaar weer getroffen hebben en zoveel mogelijk hebben bijgepraat. Na het defilé deed de secretaris van de VO-SIBGRPI een oproep aan de deelnemers om volgend jaar (zo mogelijk) terug te komen en wellicht elk één nieuwe deelnemer mee te brengen, zodat er in 2003 minstens 70 veteranen van de Indië Bataljons kunnen meelopen.

Nostalgie

Tekst: Wim ter Horst

Van onze sobat D. ten Brug uit Hellendoorn, destijds sergeant bij de Stafcompagnie van 7 GRPI, kreeg ik een aantal exemplaren toegestuurd van een krantje, dat in onze tijd op Nieuw Guinea verscheen. De kop van de voorpagina van Nummer 8 van 1950 heb ik gescand en ik hoop, dat de drukker dit kan overnemen, zodat dit in "De Vaandeldrager" kan worden opgenomen. Dit is een korte indruk van de inhoud van het toenmalige weekblad voor Nieuw Guinea.

In verband met de zeer slechte kwaliteit van het papier en de (bijna) versleten afdruk is scannen van de tekst niet mogelijk, daarom zal ik een aantal (nostalgie) punten uit dit weekblad hier invoeren. Nu wij per 1 januari j.l. ook met nieuw geld (Euro's) werden geconfronteerd, vond ik het volgende stukje wel "actueel".

Een nieuwe fase

In deze week voor Pasen is op Nieuw Guinea het nieuwe geld ingevoerd en zijn de lang verwachte nieuwe goederen in de winkels verschenen.

We kijken onze ogen uit. Allereerst op de fraaie nieuwe biljetten en muntstukken, die in omloop zijn gebracht. De afbeelding van onze Koningin aan de ene kant en – op de biljetten – een meer of mindere gestileerde paradijsvogel; het is symbolisch geld in meer dan één opzicht. En we moeten er eerst wat aan wennen, dat je er van alles mee kunt kopen – vrij. Alleen rijst is nog op de bon en al het andere niet alleen vrij maar in ruim voldoende mate aanwezig. Zo zijn we er blijkbaar in de naoorlogse schaarstebaren in Indië aan gewend geraakt, dat je ergens "vlug bij moet zijn", dat het in de winkels storm heeft gelopen. Het nieuwe geld vloeit en de circulatiesnelheid is geweldig hoog.

Met tevreden gezichten lopen overal langs de wegen de mensen naar huis met een pakje onder hun arm, een stofje, een prachtige zaklantaarn, wat snoep. Het is als een wonder deze overvloed, die bovendien van uitstekende kwaliteit is.

Papoea's zijn druk aan het inkopen en het is zeer te hopen, dat dit een der gunstige resultaten van de geldzuivering en de geldvernieuwing zal zijn, dat er van bevolkingszijde een dermate behoefte aan dit geld zal komen, dat daarvoor het aanbod van groenten, vis en andere producten toeneemt. Dit zal

van velerlei factoren afhangen, niet in het minst weer van de streek, waarin men woont. In die delen, waar zich een uitgebreide en zich steeds uitbreidende Europese bevolkingsgroep bevindt, zal wellicht voorlopig niet veel verbetering in dit aanbod dan wel in de prijzen van de bevolkingsproducten te verwachten zijn.

Voordat de onderlinge concurrentie in het aanbod daarvan dermate hoog is, dat zulks prijsdalend gaat werken, zou er nog heel wat moeten gebeuren.

Daartoe zou b.v. in dergelijke gebieden een uitbreiding van het inheemse tuinareaal beslist noodzakelijk zijn, hetgeen alleen te verwachten is, als de nieuwe behoeften ongemeen sterk zouden worden gevoeld. Het gehele vraagstuk van de prijzen is van groot belang, zowel voor wat betreft de bevolkingsproducten als voor de importgoederen.

Hoe staat het met de beheersing der prijzen?

Theoretisch alleen urgent in gevallen van incidentele schaarste, komt men in de mentaliteit van de naoorlogse koper voor vreemde gevallen te staan. Vertrouwen in de toekomst speelt daarbij een grote rol, ook op Nieuw Guinea. Het is daarom zeer gelukkig, dat het geld overal en bij iedereen nog schaars is, zodat van "opkopen tegen de klippen op", waartegen geen bevoorrading bestand zou zijn, eenvoudig geen sprake kan zijn.

Waar bovendien de hoeveelheden goederen ruim voldoende zijn om de totale met dit geld honoreerbare kooplust te bevredigen, zal een dergelijke prijsbeheersing, ondanks enkele minder gewenste strubbelingen, die zich toch kunnen voordoen, wellicht kunnen uitblijven.

Zulks is afhankelijk van de aard van dergelijke strubbelingen. Wanneer deze zouden ontaarden in pogingen om in goederen te blijven vluchten, en daardoor ook hier het gevaar zouden doen groeien voor het ontstaan van een zwarte markt, dan zijn maatregelen op dit gebied geboden. Norm hiervoor zal zijn het evenwicht tussen de wenselijkheid van een vrije economie en de noodzaak van bescherming der sociale rechtvaardigheid, die de basis moet vormen voor ieder ingrijpen van overheidswege in het economisch

S – Ireentje nr.46

Contactblad van het 6e Bataljon Garderegiment “ Prinses Irene “

Reüniecomité

Jan Elbers, Kluizeweg 264, 6815 EJ Arnhem,
tel. 026-3514227.

Martien Karens, L. Springerlaan 68,
7425 CA Deventer, tel. 0570-658789.

Leen Lugthart, Vosmaerstraat 3,
6824 NM Arnhem, tel. 026-3611318.

Harry Vleeming, St. Willibrorduslaan 8,
6931 ES Westervoort, tel. 026-3118271.

Rekening bij Rabo-bank, Arnhem onder
nr. 15.86.65.996 en giro nr. 1930405.

Beide rekeningen ten name van:
Reüniecomité 6 GRPI te Arnhem.

Reünie op 5 september 2002

De leden van het comité hebben weer het nodige werk verricht voor de organisatie van onze 16e reünie. Wij hopen op die dag weer vele “oude bekenden” te mogen begroeten. Onze leeftijd gaat een woordje meespreken! Daarom onze oproep aan u allen: “Kom naar de reünie, zo lang het nog kan”.

Er wordt naar u uitgekeken!!

Uitnodiging

De leden van het reüniecomité hebben de eer om u en uw echtgenote/partner uit te nodigen om op **donderdag 5 september a.s.** deel te nemen aan de reünie van ons bataljon, welke gehouden zal worden in de Genm. De Ruyter van Steveninck-kazerne te Oirschot.

Ook de weduwen van onze Bataljonsvrienden worden hierbij van harte uitgenodigd om aanwezig te zijn op deze bijeenkomst. Indien gewenst,

kunt u zich laten vergezellen door een familielid, of kennis. Wij rekenen op uw komst!! Eventueel kunt u aan de Stichting Dienstverlening Veteranen verzoeken om toezending van een vrijvervoersbewijs van de Nederlandse Spoorwegen.

Het adres van de Stichting Dienstverlening Veteranen is: Postbus 250, 3940 AG Doorn. In de brief dient u de datum en de plaats van de reünie te vermelden.

Busvervoer

Indien u per trein reist en gebruik wenst te maken van het door het Regiment beschikbaar gesteld busvervoer, dient u onderstaande strook in te vullen en vóór **1 augustus a.s.** in te zenden aan: Jan Elbers, Kluizeweg 264, 6815 EJ Arnhem. Wanneer u de Vaandeldrager intact wilt houden kunt u de tekst ook overnemen op een vel papier.

Ondergetekende:

.....

Naam:

.....

Woonplaats:

.....

Hij/zij wenst gebruik te maken van het busvervoer vanaf Station Eindhoven en komt met
..... personen
naar de reünie op 5 september 2002.

Handtekening:

.....

Van deze opgave wordt een lijst samengesteld en aan de begeleidende Fuselier meegegeven. Meld u dus tijdig om problemen te voorkomen. De bus vertrekt uiterlijk om 9.45 uur van Station Eindhoven (uitgang: richting Centrum). Derhalve dient u een zodanige trein te nemen, dat u tijdig in Eindhoven aanwezig kunt zijn. Wie met eigen vervoer komt, kan de auto parkeren in de aangegeven vakken. Er is op de legerplaats een "wegsleepegeling" van kracht. Bij de ingang van de kazerne is een Fuselier aanwezig, die in het bezit is van een lijst van personen, die zich voor de reünie hebben aangemeld. Dit uit oogpunt van beveiligingsmaatregelen.

Het programma

Dit zal u bij de opening van de reünie worden medegedeeld. U wordt in de Kempenzaal verwacht tussen 9.00 uur en 10.30 uur, waar koffie/thee met een warm worstenbroodje klaar staat. Het einde van de reünie is gepland op 16.00 uur.

De bijdrage

De bijdrage in de kosten van deze reünie, alsmede voor de kosten van het contactblad, zijn vastgesteld op 8 Euro per persoon. Een hogere bijdrage (als gift) zal door ons zeer op prijs worden gesteld. Betaling kan geschieden op de in de aanhef vermelde rekeningen bij bank of giro. U wordt verzocht om op uw betalingsopdracht het aantal personen te vermelden, die de reünie zullen bezoeken. Dit, in verband met opgave aan de keuken. Uw betaling dient vóór 1 augustus a.s. in ons bezit te zijn.

In memoriam

Helaas moeten wij in dit nummer weer het overlijden melden van Bataljonsvrienden, te weten: A. Honing op 15 februari 2002 uit Putten. H. Timmer op 26 maart 2002 uit Anna Paulowna. J. Telkamp op 20 april 2002 uit Heino. Graag wensen wij de nabestaanden veel kracht en sterkte toe bij het verwerken van dit grote verlies.

Oproep

Regelmatig wordt ons gevraagd of wij nog in het bezit zijn van het boek "Van Arnhem tot de Poentjak". Helaas is dit niet het geval. Vandaar dat wij een oproep aan de weduwen van onze Bataljonsvrienden willen doen. Wanneer u dit boek wilt afstaan, wilt u dit dan laten weten aan Jan Elbers? Dan kunnen wij een Bataljonsvriend daar een plezier mee doen. Bij voorbaat dank voor de te nemen moeite.

Ontvangen post

Tekst: Harry Vleeming

Mannen van het 6e bataljon laat geen verstek gaan op de komende reünie op 5 september a.s. in de voor ons bekende kazerne in Oirschot. Neem uw partner, vriendin of goede bekende voor dit gezellig samenzijn mee. Por uw kameraden via de telefoon op zodat ze allemaal komen en maak alvast een aantekening in uw agenda. Het reüniecomité heeft de bijeenkomst geregeld en wil niemand van de sobats missen. Laat het comité dus niet in de kou staan na al hun werkzaamheden.

Wij kijken reikhalzend naar u uit, kom en geniet nu nog van elkaar, want het is later dan u denkt. Tussen twee haakjes; ik heb de ingrediëntenlijst van de kok betreffende de rijstmaaltijd mogen inzien. Dat belooft weer smaakvol en goed verzorgd te worden. Aan het einde van de samenkomst wordt nog een surprise uitgereikt, zowel voor u, als voor uw partner.

Tot ziens op de reünie en wij eindigen dit nummer met de hartelijke groeten en tot ziens op donderdag 5 september a.s.

Harry, Leen, Martien en Jan.

Nieuws van het Vierde Bataljon GRPI

Garderegiment

1946-1950
Reünie Commissie
4^e Bataljon

Secretariaat:
Nic. Beetsstraat 29
6901 LW Zevenaar
0316 524002

Tekst: Theo van Alst

Bataljonsreünie op 3 oktober 2002

Het Vierde Bataljon organiseert dit jaar wederom een Bataljonsreünie op donderdag 3 oktober a.s. voor alle sobats met hun partners in de Genm. de Ruyter van Steveninckkazerne in Oirschot, de thuishaven van ons Regiment.

Om ongeveer 11 uur zal onze nieuwe voorzitter, J. Kerssemakers, de reünie openen. Voor degenen die hem niet kennen, onze voorzitter was in de Indië-periode luitenant van het Pionierspeloton. Na het welkomstwoord zullen wij allen op waardige wijze onze 43 achtergebleven sobats herdenken met de traditionele dodenherdenking met kranslegging bij het monument.

Na een gezellig samenzijn zal de rijstmaaltijd prima smaken.

's Middags is er gelegenheid het totaal vernieuwde museum van de Stichting Brigade en Garde Prinses Irene, gevestigd in twee gebouwen, te bezoeken.

Ook de "Irene"-winkel zal dan geopend zijn.

Mocht u leuke spullen uit onze dienstdtijd die nu bij U op zolder liggen, ter beschikking willen stellen, dan kunt u deze afgeven aan de conservator van het museum, Hans Sonnemans.

Sinds 1968 hebben wij steeds iedere twee jaar een Bataljonsreünie georganiseerd. Aangezien wij onderhand (bijna) allemaal 75-plussers zijn, wordt het belangrijk, dat wij elkaar eens wat vaker zien. De periode 1946-1950 heeft een geweldige indruk op ons leven nagelaten. Samen hebben wij deze moeilijke jaren doorgeworsteld en lief en leed met

elkaar gedeeld. Deze kameraadschap komt weer boven als wij elkaar treffen op een reünie. Dit blijkt ook uit de vele vragen, die ons bij de entree gesteld worden, zoals "ik mis die en die" of "heeft zich...niet aangemeld?"

Vul in ieder geval, of u nu wél of niet kunt komen, het inschrijfformulier in.

Hierop vindt u ook de vraag: "wenst U een Bataljonsreünie **ieder jaar** of liever, zoals het altijd geweest is, **iedere twee jaar**?"

Uit deze "enquête" zal het Reüniecomité haar conclusie trekken. Op de reünie, op 3 oktober, zal de uitslag hiervan en de voortgang bekendgemaakt worden.

Nieuw monument in Den Haag

Wij ontvingen een brief van VOMI Zuid-Holland Noord dat men in Den Haag in september a.s. een monument wil onthullen, aan de Prof. Teldersweg. Dit monument is voor de 158 in het voormalige Nederlands-Indië en Nieuw Guinea overleden militairen, die destijds woonachtig waren in Den Haag. Van ons 4e Bataljon zijn uit Den Haag achtergebleven: G. Aerts (2e Cie) en P. Schotte (Ost Cie). Een juiste datum van de onthulling kan men nu nog niet geven, daarom raden wij belangstellenden aan de media te volgen.

Ons Reüniecomité zal in ieder geval daar aanwezig zijn en een bloemstuk leggen.

In memoriam

Helaas zijn ons dit jaar weer enkele Irenemannen ontvallen, te weten:

H. v.d. Laar (Ost Cie)	Helmond
F. v. Bennekom (2e Cie)	Oud Beijerland
J. Verbeek (1e Cie)	Ohé en Laak.

Bij alle begrafenis en, op ons verzoek, enkele sobats aanwezig. Ook werd steeds een schriftelijke condoleance verstuurd. De betreffende families hebben dit zeer op prijs gesteld. Alle naaste familieleden wensen wij veel sterkte toe dit verlies te verwerken.

Dat zij allen rusten in vrede

Nieuws van het Vijfde Bataljon GRPI

Reüniecommissie 5-GRPI

Secretariaat:

H.A.M. (Ine) Speelberg-Hermans

Eikenlaan 13, 6063 BM Vlodrop,

tel. 0475-404404

ine.speelberg@voetbal.nl

Oorlogsgravenstichting

Via de Oorlogsgravenstichting bestaat de mogelijkheid om een bloemstuk te laten leggen op de graven van de erevelden in Indonesië. Er kan dan ook een foto van het betreffende graf worden besteld.

Voor meer informatie kunt u terecht bij de Oorlogsgravenstichting, Zeestraat 85, 2518 AA Den Haag, tel. 070-3131080

In Memoriam

Met leedwezen namen wij kennis van het overlijden van:

J.P. Wouda	te Amsterdam	20-10-2001
J. Castelijm	te Amsterdam	05-03-2002
J.E. Witkamp	te Poeldijk	30-03-2002

Wij wensen de naaste familie alle sterkte toe bij het verwerken van het verlies van hun dierbare. Dat zij rusten in vrede.

Adreswijzigingen

Na verzending van de Vaandeldrager van maart j.l. bleek een flink aantal adressen niet meer juist te zijn. Wij doen een dringend beroep op U het secretariaat tijdig van Uw adreswijziging in kennis te stellen.

Jan van der Wal

In het maartnummer van het veteranenblad Checkpoint werd in de zoekrubriek een tweetal oproepen geplaatst waarin oud-militairen van 5-GRPI werd verzocht nadere informatie te

verstrekken over Jan van der Wal van het carrièrepeloton van de ostcie, die op 20 mei 1949, als gevolg van ernstige verwondingen bij gevechtsaanraking in de omgeving van Alahan Pandjang, op weg naar Padang nabij Loeboek Silasih is overleden.

Direct na het verschijnen van de Checkpoint kwamen bij de familie al enkele reacties binnen. Wij hebben, na telefonisch overleg, de familie schriftelijk in kennis gesteld van de officiële gegevens zoals die bij ons bekend zijn met vermelding van het ereveld (met grafnummer) waar Jan begraven ligt. Wij hebben bij onze brief een exemplaar van het krijgsgeschiedkundig overzicht van 5-GRPI gevoegd zoals werd uitgegeven bij onze reünie in 1995 alsmede een uittreksel uit het Bataljonsdagboek als uitgegeven bij onze reünie in 1990.

Inmiddels is bekend dat de oud-strijders van de ostcie in oktober a.s. een reünie houden in Ermelo. De organisatoren van deze reünie hebben laten weten dat zij de familie van Jan zullen uitnodigen deze reünie bij te wonen. Wij hebben de familie ook gewezen op het monument in Oirschot waarop Jan van der Wal staat vermeld en op de mogelijkheid om via de Oorlogsgravenstichting te den Haag een bloemstuk te laten leggen op het graf van Jan.

Dodenherdenking 4 mei 2002

Dit jaar werd 5-GRPI verzocht om, namens alle Indië-bataljons van het Garderegiment Prinses Irene, met 2 man deel te nemen aan het erecouloir van het veteranenplatform bij de dodenherdenking op de Dam te Amsterdam op 4 mei. De heren J.F. la Poutré en J. Regts hebben deze eervolle taak uitgevoerd.

Elders in deze Vaandeldrager staat een verslag van deze deputatie.

Parade-eenheid

Wie de televisieuitzending van de herdenking van de bevrijding te Wageningen op 5 mei j.l. heeft gezien, zal ongetwijfeld onder de indruk

zijn geraakt van de prominente aanwezigheid van de parade-eenheid van de Indië Bataljons van het Garderegiment Prinses Irene, tijdens het defilé voor Prins Bernhard.

Een waardige afvaardiging van onze Indië Bataljons waar met zekere trots naar gekeken zal zijn.

Deze eenheid, bestaande uit goed gemotiveerde vrijwilligers, kan nog uitbreiding gebruiken.

Wie zich geroepen voelt de gelederen van deze eenheid te versterken wordt verzocht contact op te nemen met de heer Jaap Regts, Wijnruitstraat 50, 7322 KD Apeldoorn, tel. 055-3663499

Nederlandse vlag wappert op
ereveld Leuwigajah

Werken op de sawa

Nieuws van het Zevende Bataljon GRPI

BATALJON BERDJALAN

reizend bataljon

Reüniecommissie van het 7e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene,
Jo van der Weerd, voorzitter, Houttuinen - Noord 33, 7325 RE
Apeldoorn, tel. 055-3662338, Wim ter Horst, Secretaris/
Penningmeester, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen, tel. 0575-519207
Email: wg.terhorst@chello.nl, Willem Bruger, Europalaan 62, 6991
DD Rheden, tel. 026-4953186 Postbankrekening: 4347 ten name
van Bataljon Berdjalan, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen.
Bankrekening: ABN-AMRO 53.25.29.650 ten name van Bataljon
Berdjalan, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen.

Tekst: Jo van der Weerd, voorzitter

Terugblik

Nu ik dit stukje zit te schrijven is het al weer een maand geleden dat wij samen, op 17 april, in Oirschot waren. Wij, als bestuur, denken met heel veel genoeg terug aan deze reünie.

Woord van welkom door Jo van der Weerd

Het voorbereiden van een reünie vraagt veel tijd en inspanning. Op de dag zelf zijn we al heel vroeg uit de veren. Met een zwaar afgeladen bestelbus vertrokken we om zes uur uit Apeldoorn. Maar de dag liep voortreffelijk en dan zijn we alle zweetdruppels snel vergeten.

Inmiddels zijn we al weer voorzichtig voorbereidingen aan het treffen voor de volgende reünie in 2003. De secretaris vertelt u daar meer over.

Reünie van het 7e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene, op woensdag 17 april 2002

Tekst: Wim ter Horst

Om 7.45 uur stonden het bestuur en de medewerkers aan de kazerne poort.

We werden al verwacht, want we mochten meteen doorrijden. Sergeant Majoor der Fuseliers Naaktgeboren heeft ons opgevangen en via de achterdeur naar de Kempenzaal geloodst, die normaliter op een dergelijk vroeg tijdstip nog niet geopend is.

We konden beginnen met het inrichten van de zaal voor onze dag. Ontvangsttafel, Loterijtafel, Kleine Toko en niet te vergeten de Rood-Wit-

Dodenappèl en herdenking

Blauwe vlag, Bataljonsvlag, Irenefoto, Landkaart van Nieuw Guinea en een originele Papoea - boog met pijlen en andere attributen.

Inmiddels was ook de koffie klaar, compleet met worstenbroodje, en zo begonnen kort na negenen de eerste gasten binnen te druppelen. Iedereen kreeg bij binnenkomst een kleine attentie. Voor de mannen een (goudkleurig) speldje, een verkleinde vorm van ons Baretembleem. Voor de dames was er een handgemaakt "mandje" met twee kersenbonbons.

De dag werd geopend door de voorzitter met een warm welkomstwoord voor iedereen, waarna de huidige regimentscommandant Overste Jacobs de reünisten toesprak en zijn waardering uitte voor de grote opkomst.

Na de opening verplaatste het gezelschap zich naar het Heliveld, waar ons Monument staat, alwaar de dodenherdenking gehouden voor al die jonge jongens achter die namen op het Monument. Aansluitend werd een dodenappèl gehouden, voor diegenen van ons Bataljon, die sedert onze vorige reünie zijn overleden. Na de kranslegging en één minuut stilte keerden wij terug naar de Kempenzaal voor een gezellig samenzijn.

De bar ging open, het geklets en gepraat begon. Sterke verhalen werden weer verteld, oude koeien werden weer uit de sloot gehaald, de drankjes vloeiden rijkelijk, er werden hapjes geserveerd, kortom er heerste een heel gezellige sfeer en het

geroezemoes was niet van de lucht.

Na de traditionele nasimaaltijd, die weer voortreffelijk was verzorgd door de koks van de legerplaats Oirschot, keerden we niet terug naar de Kempenzaal, maar naar de Filmzaal, waar we ruim een uur hebben genoten van het optreden van een Twents duo, genaamd "De Eigenheimers" die allerlei liedjes ten gehore brachten uit onze Indië-tijd. Het duo bestond uit twee Veteranen; Gerrit van Munster, destijds sergeant bij de 4^e Cie in Manokwarie en een vriend van hem Jan Kleinjan, die destijds was ingedeeld bij 5-5-RI, bij insiders beter bekend als "Pijp-Pijp". Het was een genoegen om hiernaar te luisteren en je waande je vanzelf weer op de "Volendam" en in de Tropen.

Hun optreden werd afgesloten met het gezamenlijk zingen van ons Veteranenlied, waarvan ik hieronder de tekst zal vermelden.

Het wordt gezongen op de wijs van "Hoog op de gele wagen", een lied dat een ieder van ons nog wel kent uit zijn jeugdjaren.

Veteranenlied

"Wij zijn de Veteranen van vier – drie – vier GP
De glorie begint te tanen, maar daar zitten wij
niet mee!

We klinken op onze gezondheid, beloven bij
dezen elkaar,

Om steeds als het kan weer te komen,
Selamat, tot over een jaar". (bis,bis,bis)

Het was ruim na vier uur, toen onze voorzitter het duo bedankte en een dankwoord richtte tot alle aanwezigen en iedereen een goede thuisreis wenste. De bussen stonden inmiddels klaar, om de openbaar vervoer mensen weer naar het station in Eindhoven te brengen en een ieder ging voldaan, na een goed geslaagd dag weer terug naar huis.

Selamat, tot over een jaar. Zeer waarschijnlijk op 1 oktober 2003.

Reacties vanuit de achterban

Dat ook de leden van het bataljon een geslaagde reünie hebben gehad, blijkt wel uit de reacties, die van enkelen bij uw secretaris binnen kwamen. Het waren zowel telefonische als schriftelijke reacties en via de email, waaruit bleek hoe zeer men genoten gehad van de dag zelf, maar waar men ook complimenten strooide naar het bestuur, voor alle verrichtte werkzaamheden.

Digitale foto's kwamen binnen op mijn e-mail adres. Kreten als "die Eigenheimers moet je erin houden" en "Eigenheimers voor herhaling vatbaar" alsmede "de toespraak was klasse" en "de herdenking was in één woord grandioos" geven duidelijk aan, dat men van alle facetten van deze dag genoten heeft.

Zelfs onze Canadese Sobat stuurde nog een schriftelijk bedankje vanuit Canada.

Het bestuur is erg gelukkig met dit soort reacties en het geeft ons de spirit om door te gaan .

In memoriam

Op 31 maart 2002 is overleden J.H. Gerrits (2^e Cie.) Jan was een zeer trouwe reüniegast, altijd en zeer nadrukkelijk aanwezig. De man in het zwart. Wij zullen hem missen.

Hetty en Wim ter Horst woonden namens 7GRPI de crematieplechtigheid bij. Vanuit zijn vriendenkring waren C. Suyck en A. Huisman (beiden met echtgenote) aanwezig.

Onder de tonen van "Adios my friend" hebben wij van Jan afscheid genomen.

Op 13 april 2002 is overleden G. ten Kate (Staf Cie). Gerrit was al enkele jaren ziek en kwam daardoor ook niet meer op onze reünies. Jo en Cor van der Weerd woonden namens 7 GRPI de crematie plechtigheid bij. Vanuit zijn vriendenkring waren B. Schulte, C. de Vos en W. Wiggelman aanwezig.

Op zaterdag 8 juni j.l. kwam er een brief binnen van Mevr. J. Supheert-de Olde, waarin zij mededeelde dat haar man Henk Supheert (3^e Cie) op 30 mei 2002 is overleden. Henk is de laatste jaren niet meer op een reünie geweest i.v.m. zijn gezondheid. Hij is op zijn uitdrukkelijk verzoek in besloten kring gecremeerd. Wij hebben Mevr. Supheert nadien een schriftelijke condoleance gestuurd.

Op 16 juni 2002 is overleden Hendrik van Dam (1^e Cie). Hij was al een hele tijd ziek en ter gelegenheid van onze jubileumreünie gaf hij te kennen, niet meer in staat te zijn om een dergelijke bijeenkomst te bezoeken. Wij hebben de familie een uitgebreide condoleance kaart gestuurd.

Op 17 juni is overleden Mevr. Ria Krist, weduwe van Henk Krist, de in 2000 overleden administrateur van onze Reüniecommissie. Ria was vanaf het begin van onze reünies bij de organisatie betrokken en zij heeft Henk altijd op grootse wijze gesteund. Bij de crematie waren namens het bestuur Willem en Diny Bruger en Wim en Hetty ter Horst aanwezig, terwijl de groep medewerkers werd vertegenwoordigd door Loes Huyben. Vanuit de 2^e Cie was Chris Kollen met echtgenote aanwezig. Namens de club werd een bloemstukje gelegd.

Mogen zij rusten in vrede.

Gezellig samenzijn

Regimentsflitsen

SFOR 13 en de traditie

**Tekst: Lkol der Fuseliers, Harold Jacobs,
Bataljons- en Regimentscommandant**

De komende periode staat in het teken van uitzending. In november gaat het bataljon weer voor een periode van 6 maanden naar Bosnië, in het kader van de NAVO Stabilisation Force (SFOR 13). De SSVOSTCIE, A-Cie en C-Cie, aangevuld met 2 Tankpelotons van ons A-Esk en ongeveer de helft van 13 Pagnacie. Samen ongeveer 580 personen. Wij zullen in mei volgend jaar worden afgelost door 11 Tankbataljon, die 3 Pantserinfanteriepelotons en het Pantserrijs AntiTankpeloton van onze B-Cie zullen meenemen. Met SFOR 13 gaat ons eigen 1^e Mortierpeloton mee op uitzending. Met SFOR 14 staat ons 2^e Mortierpeloton vooralsnog op Notice to Move (NTM) in Nederland.

Tijdens deze uitzendingen is het ons plan de traditie van alle eenheden van ons Regiment voort te zetten in het missiegebied. Naast de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene willen we ook alle Indië Bataljons hierbij betrekken. Zo zal elk peloton contact leggen met het bestuur van een eenheid, om afspraken te maken hoe we dit gaan uitvoeren. Bij de reünie van het 7^e bataljon heb ik hier een voorschot op genomen. Dit bataljon had namelijk een zendstation, BIAK genaamd, boven op een heuvel, slechts bewaakt door enkele militairen. In Bosnië hebben wij ook een dergelijke locatie, ROA genaamd, wat dienst doet als relayestation. Tijdens onze uitzending zal deze locatie worden omgedoopt tot BIAK.

In het volgende nummer van de Vaandeldrager

zal ik u de adressen geven, voor het geval er onder u, oud-strijders, mensen zijn die het op prijs zouden stellen te schrijven of e-mailen met onze Fuseliers tijdens hun uitzending. Op deze wijze brengen we jong en oud weer dicht bij elkaar en kunnen wij van uw ervaring leren.

Ik hoop u ook massaal te mogen ontvangen op ons Mechbatappèl, 26 september aan het einde van onze oefening ter voorbereiding op onze uitzending. Hier zullen net als bij IFOR 2 en SFOR 5 weer de koorden en onderdeelsemmelen worden uitgereikt door oud-strijders aan onze jonge Fuseliers en iedereen die voor de missie aan onze eenheid is toegevoegd.

Volo et Valeo!

Regimentscommandant
Harold Jacobs.

Verse Fuseliers krijgen hun koord

Tekst: Elnt der Fuseliers, Matthijs Tweehuijsen

Zelden heeft het regiment een koorduitreiking hoeven organiseren waarbij zoveel kandidaten hun koord in ontvangst hebben genomen.

Deze maal was het de beurt aan de Bravo compagnie om het spektakel te organiseren. Het was tevens de beurt aan de stad Beringen (wij schrijven Beeringen, omdat het zo werd geschreven ten tijde van de bevrijding) om de fuseliers te ontvangen.

Traditiegetrouw moeten de fuseliers die hun koord hebben ontvangen, dit koord natmaken. Deze traditie komt voort uit de landing op het strand van Normandier.

In Beeringen echter is er ook sprake geweest van waterige (gevechts)handelingen.

Zo hadden de Britten een bruggenhoofd gevormd over het Albertkanaal waar de Duitsers alle bruggen hadden vernietigd. Dit bruggenhoofd moest worden uitgebreid en beveiligd. Voor deze operatie was het noodzakelijk dat de Irenemannen het kanaal overstaken en de vijand in de stad en de nabijgelegen bossen zouden bevechten.

Vandaar dat met het natmaken van het koord in het Albertkanaal, in de aanwezigheid van een detachement oud-strijders, een afvaardiging van het gemeentebestuur van Beeringen en collega-fuseliers, de traditie eer word aangedaan.

Koorduitreiking in Hedel op 28 juni 2002

Tekst: Kap der Fuseliers, Ronald Berentsen

Op 28 juni 2002 was het weer zover, een koorduitreiking. Zoals dat met tradities gaat was het deze keer in Hedel hetgeen inhield dat de A-cie de voorbereidingen en de uitvoering voor haar rekening nam (voortreffelijk overigens). U zult zeggen; "Die A-cie die in het een na laatste nummer zichzelf nog welpje noemde, en die nog heel wat te leren had."

Inderdaad het is diezelfde compagnie, een compagnie die de laatste tijd heel wat bijgeleerd heeft. In ieder geval voldoende om met de grote jongens mee te spelen en zeer zeker ook om onder een bezielende bataljons- dan wel brigadeleiding te kunnen stoeien (Rhino Drwasko). Kortom de A-cie staat op de mat. Is dat allemaal zomaar komen aanwaaien? Neen, een vastberaden neen is hier op zijn plaats, de mensen van de A-cie hebben in no time veel moeten leren, vaak onder mindere omstandigheden (personeelsswisseling, uiteindelijk toch mee op uitzending SFOR 13 en zeker niet onbelangrijk, te weinig kader in de vorm van opgeleide groepscommandanten).

Zo vergaarde het welpje haar kennis en leerde de basiskneepjes op ietwat Spartaanse wijze. Het belooft in ieder geval wat voor de toe-

komst. We spelen in ieder geval mee en dat is een prestatie die zeer zeker tot uiting kwam tijdens de koorduitreiking in Hedel.

Zoals gebruikelijk waren de plaatselijke autoriteiten zeer welwillend om een en ander mede in goede banen te leiden. Het feit dat de burgemeester (inclusief de gemeente) en het schoolhoofd een dergelijke happening met woord en daad ondersteunen met o.a. de aanwezigheid van schoolkinderen (toch een inbreuk op de wettelijke schooltijd) die samen met de oud-strijders de koorden uitreiken, wil toch veel zeggen.

Een nat pak hoort bij de traditie

Schoolkinderen assisteren oud-strijders bij het uitreiken van de koorden

Was het dan allemaal zo perfect? In wezen wel, echter het viel onze bataljonscommandant Lkol. Jacobs op dat er weinig oud-strijders waren komen opdagen. Leeftijd speelt een grote rol, daar valt met de beste wil van de wereld niks aan te doen, maar misschien ook de moeite die men zich moet troosten om vervoer te regelen. Als dit laatste een te grote hindernis wordt dan wil de BC op alle mogelijke manieren bekijken of hier een oplossing voor te vinden is. Het is door de aanwezigheid van oud-

strijders dat de traditie van het koord en het dragen hiervan blijft voortbestaan. Laten we het simpel stellen: het is nog te vroeg om het zonder de aanwezigheid van oud-strijders te doen. Dus oud-strijders reken erop dat u nog lang niet toe bent aan “rust” (cynisch bedoeld uiteraard).

Nog even terug, het te water gaan was weer verfrissend (zowel om te doen als om te kijken), goed voorbeeld doet goed volgen, van een fuselier en van een BC wordt dat pauseloos verwacht en dat werkt schijnbaar. Niemand probeerde zich te onttrekken aan een nat pak maar of dat komt omdat de BC zelf ook uiterst enthousiast te water gaat is een ander verhaal. Met dank aan de oud-strijders, de civiele instanties (Hedel) en de Genie (ponton en reddingsboot) wil ik toch een eind breien aan dit stuk over de koorduitreiking en evenzo een eind breien aan mijn “waarnemend commandant” zijn, want de nieuwe en rechtmatige CC staat de trappelen om met zijn jonge tijger aan de bak te kunnen gaan. Ik leg mijn dompteurpakje af, word weer gewoon second en bedank het personeel van de A-cie, collega's binnen het bataljon en tot voor kort “mijn” cie-staf voor hun inzet en steun die ik heb mogen ontvangen de afgelopen 6 maanden.

Dodenherdenking in Tilburg

“...zij die hun leven gaven zodat het leven van anderen in vrijheid kon voortbestaan....”

Tekst: Kpl der Fuseliers, Van de Griendt en Hijstek

Zaterdag, 25 mei 2002 werden in Tilburg de gesneuvelden herdacht van de oorlog in voormalig Nederlands Indië en Nieuw Guinea. De ceremonie in de Sacramentsparochie begon om elf uur. Daar werden een aantal toespraken gehouden, liederen gezongen en er werd stilgestaan bij de gebeurtenissen die toen in deze overzeese Rijksgebieden hebben plaatsgevonden. Ook werd er een dodenappel afgenomen waarbij de namen van de gesneuvelden werden opgenoemd. Na het eerste deel van de ce-

remonie in de kerk werd iedereen verzocht om naar het monument te gaan. De stoet werd voorafgegaan door verschillende vaandels. De genodigden, familie, veteranen en leerlingen van de basisschool, die het monument geadopteerd hebben, maakten het geheel compleet. Bij het monument aangekomen werd daar, na een korte toespraak, de vlag halfstok gehesen. Vervolgens werden kransen en bloemstukken gelegd door vertegenwoordigers van de verschillende onderdelen van de Krijgsmacht en de veteranen. Na een dankwoord eindigde de ceremonie.

Regimentsweetjes

Wist u dat:

- * Op 29 april 2002 een delegatie van het Regiment een bezoek heeft gebracht aan Hare Majesteit, Koningin Beatrix, op Paleis Huis ten Bosch in den Haag.
- * Van de delegatie deel uit maakte: de Regimentscommandant, Lkol. Jacobs, Maj Jacobs, Sgt1 Van de Voort, Kpl Stranjac en Kpl Burnell.
- * Hierbij ook een delegatie was van 11 Infbat Garde Jagers en Grenadiers.
- * Iedereen het een fantastische gebeurtenis vond.
- * Op 5 mei veel oud-strijders van ons Regiment in Wageningen waren om te defileren onder toezicht van Zijne Koninklijke Hoogheid Prinses Bernhard.
- * Ook een delegatie van onze B-Cie onder leiding van Elnt Tweehuijsen meeliep in het defilé.

Militaire Willemsorde

- * De Regimentscommandant en zijn echtgenote het genoeg hadden om ook in Wageningen aanwezig te zijn bij de herdenking van de bevrijding.
- * Lkol Jacobs het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene vertegenwoordigde bij het "Ridderdiner". Ieder jaar in april komen de dragers van de Militaire Willemsorde met ZKH Prins Bernhard bij het zogeheten "Ridderdiner" bijeen. De draagmedaille van de Militaire Willemsorde (zie foto) is de hoogste Nederlandse dapperheidonderscheiding. Het vaandel van de Brigade, en hiermee dus van het Regiment, is in 1945 met deze hoge orde onderscheiden.

De Steunfondsen van de Prinses Irene Brigade Een terugblik

Tekst: Reserve Majbd Simon van Kampen

Inleiding

Er is onder de leden van de Prinses Irene Brigade nooit veel bekend geweest over de zogenaamde Steunfondsen. Wel gingen er geruchten over grote kantinewinsten en grote kapitaal, maar de fondsen hebben nooit aan de weg getimmerd en altijd hun werk in stilte gedaan, wat ook de bedoeling was. Daar ik door toevallige omstandigheden in de afgelopen 60 jaar met beide fondsen te maken heb gehad, wil ik proberen wat herinneringen uit mijn geheugen terug te halen: hoe de fondsen ontstaan zijn; hoe ze aan geld kwamen enzovoort. Over documenten kan ik niet meer beschikken, dus kan ik er wel eens een jaartje naast zitten.

Het Generaal Noothoven van Goor Fonds.

Op 10 mei 1940 woonde Luitenant Kolonel G.B.Noothoven van Goor in Engeland. Hij was de

man die ons ontving in de nacht van 11 op 12 juni 1940 op een stikdonker stationnetje in de buurt van Porthcawl, toen onze groep na een maand rondzwerven in Frankrijk door de veerboot "Prinses Beatrix" in Plymouth aan land was gezet. Uitgeput, vervuild, met alleen de kleren die we aan hadden, maar ook dankbaar en opgelucht dat wij het hadden overleefd. Mede door zijn toedoen hadden de Engelsen een tentenkamp in Dan-Y-Craig voor ons in gereedheid gebracht. Hij was een man die een open oor had voor iedereen die met moeilijkheden bij hem kwam. Hij werd benoemd tot Inspecteur der Nederlandse Troepen in Engeland en stond dus later boven de Brigade Commandant. Helaas overleed hij op 12 maart 1942.

Enige maanden later richtten twee officieren, de Kapitein G.van Tienhoven en Officier van Gezondheid Dr. J.A.F.van der Belt, een stichting op die de naam van de Generaal droeg en waar-

Generaal Noothoven van Goor

van het doel luidde: “Leden die deel uitmaken of hebben uitgemaakt van de Koninklijke Landmacht in Engeland of hun nabestaanden financieel te steunen”.

Behalve de reeds genoemde heren hadden in het bestuur zitting:

J.B.Aug.Kessler, directeur van de Koninklijke Shell in Londen;

P.Rijkens, directeur van Unilever in Londen;

Th.J.de Meester, Consul-generaal in Londen en Kapitein Bas Backer uit Londen, die secretaris-penningmeester werd.

Slim plan

Van Tienhoven, die als voorzitter optrad realiseerde zich dat er naast het kleine oprichtingskapitaal, dat zij zelf hadden geschonken, meer geld in de pot moest komen, om na de oorlog te kunnen functioneren. Maar “there was a war on” en men had wel andere dingen aan het hoofd. Van Tienhoven bedacht een slim plan. Hij was namelijk een groot zakenman in de tabakswereld en was daarom door de Nederlandse Regering te werk gesteld bij de “Netherlands Shipping and Trading Company” in Londen, die het beheer had over de Nederlandse koopvaardij schepen, die in mei 1940 buitengaats waren. Uit hoofde van zijn functie wist hij dat de schepen die op 10 mei 1940 op weg naar Nederland waren, hun goederen in Engeland hadden gelost. Hij wist ook dat er in de Londen Docks Amerikaanse sigaretten waren opgeslagen, die weliswaar de bombardementen hadden overleefd, maar die, als ze daar tot het einde van de oorlog zouden

blijven liggen, niet meer om te roken waren.

Om een lang verhaal kort te maken: van Tienhoven wist van de diverse Nederlandse instanties toestemming te krijgen om de sigaretten belastingvrij in te voeren en uitsluitend aan de Nederlandse strijdkrachten te verkopen.

Lucky Strike en Chesterfield

Zo verschenen in de tweede helft van 1942 pakjes Lucky Strike en Chesterfield in de kantines in Wolverhampton. Zij kostten 4 penny's per pakje inkoop en moesten voor 6 penny's worden verkocht.

Dat was ongeveer een kwartje per pakje. Verder werd overeengekomen dat 1 penny per pakje door de kantines afgedragen moest worden aan het Generaal Noothoven van Goor Fonds en 1 penny was voor de onkosten van de kantines.

Ondanks de lage prijs is er nooit een stormloop op deze sigaretten ontstaan: de Engelsen rookten ze eenvoudig niet en zelfs de Nederlandse militairen waren na 2 jaar zo aan de

“Virginia” type sigaretten gewend dat ze de veel duurdere Players, Gold Flakes en Woodbines prefereerden boven de Lucky Strikes.

De kantines droegen braaf van elke 240 pakjes verkochte Amerikaanse sigaretten 1 pond af en op deze manier kon het Generaal Noothoven van Goor Fonds een werkkapitaaltje opbouwen, waarmee het na de oorlog zijn werkzaamheden kon beginnen.

Generaal Pahud de Mortagnes

In 1944 overleed de Kapitein Bas Backer en werd ik verzocht om als secretaris-penningmeester op te treden. Van Tienhoven is nog jaren na de oorlog voorzitter geweest. Bestuursleden gingen en nieuwe kwamen. De leukste herinneringen heb ik aan de periode dat Generaal Pahud de Mortagnes voorzitter was. Bestuursleden waren toen Han van der Wijck, Ben ter Haar en Arnout Gerlach. Na de jaarvergadering bood Pahud altijd een etentje aan, dat uitliep in een gezellig samenzijn. Vooral Pahud, die een geboren verteller was, kon prachtige verhalen vertellen uit zijn veelzijdige loopbaan. Hij was het die, kort voor zijn overlijden, de stoot gaf om te fuseren met het Steun-en Studie Fonds “Prinses Irene”.

In de volgende Vaandeldrager (nr. 64) wordt het vervolg gepubliceerd van deze terugblik: het ontstaan van het Steun- en Studie Fonds “Prinses Irene”.

REGIMENTSLIED

Wij zijn Fuselier
 Vol trots hier in ons Brabantse land.
 Irene is de naam
 Van 't Regiment in 't Oirschotse zand.
 Oud strijders gaan ons voor
 Dat geeft ons moed en berenkracht.
 Goed voorbeeld doet goed volgen.
 Een Fuselier die altijd licht, ha, ha, ha.

Regimentskalender 2002

17 Painbat GFPI 1992 - 2002

DATUM	ACTIVITEIT	LOCATIE	BIJZONDERHEDEN
15 juli – 18 aug 30 augustus	Verlofperiode bataljon ALV + Verenigingsmaaltijd VVOGFPI	- Oirschot	Bataljon Officieren Regiment
5 september	Reünie 6 GRPI	Oirschot	6e Indië bataljon GRPI
6 september	Herdenking Beringen (BE)	Beringen	Bcie + delegatie KNBPI
6 september	Beëdiging	Oirschot	Bataljon + StStcie 13 Mechbrig
7 september	Herdenking Indië-monument	Roermond	Delegatie Indiëbataljons GRPI
			Cogg Bataljon
17 september	Prinsjesdag	Den Haag	Erewacht ..Cie Bataljon
18 september	Defilé Eindhoven	Eindhoven	Delegaties bataljon en Regiment
18-27 september	Eindoefening SFOR 13	Oirschot	Formatie 17 (NL) Mechbat GFPI
26 september	Afsluiting eindoefening	Oirschot	Delegaties KNBPI, Indiëbataljons GRPI
26 september	Koorduitreiking	Oirschot	d.z.v. bataljon 17 (NL) Mechbat GFPI
			combineren met laatste regimentsbijeenkomst
3 oktober	Reünie 4 GRPI	Oirschot	4e Indië bataljon GRPI
3 november	Herdenking Wolverhampton	Wolverhampton	Delegatie KNBPI, Delegatie Regiment
30 oktober- 15 november	Rotatie SFOR 13	Oirschot	17 (NL) Mechbat GFPI
?	ALV ROOV	Oirschot	Delegatie KNBPI, Indiëbataljons
?	ALV Officiersvereniging 17	Oirschot	Regimentsonderofficiersvereniging GFPI
			Officiersvereniging 17 Painbat GFPI

Aanmeldingsformulier

Ondergetekende wil graag aan een van de bovenstaande evenementen deelnemen:

Koorduitreiking 26 september Oirschot

Naam:Adres:Plaats:

Lid van Vereniging:Aantal personen:

Inzenden naar: Sie S1 17 Painbat GFPI, Regimentsadministratie, Postbus 33, 5688 ZG OIRSCHOT

“Genootschap Vrienden van de Fuseliers”

Fuseliers aan de slag voor gehandicapten

Tekst: Aalmoezenier Jan van Lieverloo, voorzitter

Vrijdagmorgen 5 april, de ontluikende zon probeert voorzichtig de kou te verdringen.

Dampend komt de natuur tot leven achter de eeuwenoude Oirschotse boerderij van de familie Dirksen.

Camouflagekleuren bewegen door de weilanden naast de prominente hooimijt. Vijf korporaals van 17 Painbat GFPI spannen zich in om drie grote tenten op te zetten voor de kleine nieuwe stichting “Op de Misse”. Deze stichting organiseert vakantiecampen voor kinderen en jong volwassenen met een meervoudige handicap. Nergens anders kunnen deze kinderen met hun gezin of ouders en verzorgers zo direct met de natuur in contact komen. Samen met het paard gewoon in de stal slapen, of zomaar in de zomer onder de hooimijt. Geen steriele verzorgingsomgeving, maar rondspringende geiten, herten en paarden. Eén met de natuur tussen de scharrelende kippen en de waterput.

Eigenlijk niet raar dat de militairen van het 17e bataljon assisteren met de opbouw van het kleinschalig project. Het bataljon is gehuisvest in Oirschot en neemt haar maatschappelijke betrokkenheid met haar omgeving op deze wijze serieus.

Korporaal 1 Hijstek: “wij zijn met zijn vijven, kpl 1

Verbruggen, kpl1 Cavalje, kpl De Jong en kpl Brouwer. Toen we aan kwamen vanmorgen dacht ik dat we fout zaten. Ik had een groot café of zo verwacht. We werden ontvangen met koffie en bijgepraat over het doel van de stichting. Goed om daar zo aan mee te kunnen werken”.

“Wij zijn ontzettend blij met dit initiatief van de militairen” zegt Mieke Dirksen, eigenaar en bewoonster van de boerderij. “We hebben de tenten gekocht voor dit doel, maar het opzetten ervan vraagt toch extra handjes. Mijn man en ik zijn dit project uit idealisme gestart. Waarom zouden wij slechts exclusief genieten van deze prachtige omgeving? Ik heb met gehandicapten gewerkt en gezien hoe enorm ze hier kunnen genieten. Het geeft ook ons leven een extra dimensie. Het is ook leuk om te zien hoe familieleden en begeleiders even los komen van dagelijkse beslomeringen. We organiseren huifkartochten met een gezellige picknick en barbecue. Onze kracht zit hem ook in de kleinschaligheid”.

Via het Genootschap Vrienden van de Fuseliers kwam de Stichting “Op de Misse” in contact met het bataljon. Mieke: “als je zo door die militairen geholpen wordt, wordt je vanzelf vriend van die fuseliers en ga je je interesseren voor de geschiedenis van dit regiment. Leuk om dan ook af en toe andere leden van het genootschap te treffen en ervaringen uit te wisselen. Zo kom je ook als burger in contact met onze militairen. En laten we eerlijk zijn interesse in de ander ligt aan de wortel van onze Stichting”.

Wilt u meer weten van deze stichting op een van de mooiste plekjes van Oirschot?

Stichting “Op de Misse”

Spoordonkseweg 65

5688 KC Oirschot

tel. 0499 574735

fax 0499 577670

e-mail hdirksen@tiscali.nl

Vele handen maken licht werk

Fuseliers aan de slag voor “Op de misse”

Bataljonsnieuws

Eindoefening SFOR 12

Tekst: Ltnt der Fuseliers, Hans van Hees

Het was weer eens zo ver, de halfjaarlijkse terugkerende eindoefening voor eenheden die voor uitzending naar Bosnië vertrekken, stond weer voor de deur. Dit keer was het de beurt aan 42 BLJ + 42 BVE om zich voor te bereiden op de uitzending SFOR 12.

Voor een gedegen eindoefening werd de steun gevraagd aan het 17e. De Bravo compagnie van 17 Painbat GFPI kreeg de eer, omdat deze met SFOR 10 in het uitzendgebied heeft gezeten.

De opstart voor de oefening verliep traag en moeizaam, maar dat had geen invloed op het optreden en functioneren van de fuseliers.

De Bravo compagnie had zich genesteld in de oorden Beilen (Jacje), Ruinen (Donji Vakuf) en Tuk (Bugojno). Aldaar hadden de fuseliers hun tentenkamp opgezet, om een zo reëel mogelijk beeld te creëren voor de eenheden die daar patrouilleren. Ook werden er enkele sergeanten als hulpleider ingezet.

Al snel werd duidelijk dat het niveau van de pelotons erg laag lag, te laag zelfs om een goede eindoefening te draaien. Er lag dus veel werk

voor de sergeanten om de pelotons zo snel mogelijk op een hogere niveau te brengen.

Voor het eerst sinds jaren werd een dergelijke oefening niet op een oefenterrein gehouden, maar in echte dorpen. Dit bracht extra aandacht met zich mee, vanwege het drukke verkeer en de bewoners die daar aanwezig waren. De bewoners waren enthousiast over deze ontwikkelingen en vonden het geen probleem dat er militairen met hun voertuigen door de oorden patrouilleerden.

Er was zelfs veel belangstelling naar de oefenende eenheden toe. Hier lag dus een mooie taak weggelegd voor de fuseliers van de Bravo compagnie om de burgers in te lichten over het belang van deze oefening.

Na 10 dagen van intense begeleiding, 'role-play', instrueren en evalueren hebben de fuseliers het voor mekaar gekregen om voor het 42 (NL) Mechbat RNLJ / RHBB (voornamelijk het Bravo team) een goede eindoefening, met veel resultaat, te verzorgen.

En voor ons geldt weer: Op naar de volgende uitzending (SFOR 13).

Grensverleggende Activiteiten

Tekst: Fus2, Ronald van Cuijk

Onze eerste taak, nadat we in Valkenburg waren gearriveerd voor wat genoemd wordt grensverleggende activiteiten, was legering in de mergelgrotten. Toen dat geregeld was gingen we ons klaar maken om te gaan fietsen. We hadden het weer mee. Het was echt leuk om mee te maken, alleen bergop was minder dan bergafwaarts.

De tweede dag begonnen we met abseilen, klimmen en lefkoordje springen.

Het lefkoordje was tot nu toe nog het leukst maar dat vond niet iedereen.

's Middags hadden we een grottentocht die drie

kwartier duurde.

Het weer was die dag fantastisch en iedereen keek uit naar de barbecue van die avond, waar niemand honger hoefde te lijden.

Op dag drie, de laatste dag, stond het kanoën op het programma.

We vertrokken vroeg want het was echt een "pukkeneind" kanoën. Toen ik hoorde dat na de laatste bocht de viertonners klaar stonden was ik echt wel opgelucht.

Ik was helemaal nat en mijn kano lag al zeker voor de helft vol met water.

We gingen terug naar de grotten waar de bus al klaar stond om ons naar Oirschot te rijden.

Al met al een geslaagde week.

Historie

Van herinnering tot symbool...

Invasiekoord 20 jaar geleden overgedragen aan het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene

Tekst: Hans Sonnemans

In het in april 2001 verschenen boek, ter gelegenheid van het 60-jarig jubileum van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene, staat in het hoofdstuk "regimentskarakteristieken" het invasiekoord beschreven. "Alle militairen van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene, die in de periode 7 tot en met 15 augustus 1944 in Normandië aan land kwamen, ontvingen in maart 1945 een speciaal herinneringskoord. Het oranjeblauwe koord (naar de kleuren van het Koninklijk Huis) werd "invasiekoord" (lanyard) genoemd. Nadat in 1979 de laatste actief dienende militair, die het koord mocht dragen, de dienst had verlaten, wilde men het dragen van het koord voor de Koninklijke Landmacht behouden. In 1982 werd door de oud-strijders het koord overgedragen aan de Fuseliers van het Garderegiment."

In mei van dit jaar is het dus 20 jaar geleden dat het koord door de oud-strijders werd overgedragen aan de Fuseliers. We blikken even uitgebreider terug op het ontstaan van dit symbool van het Garderegiment

Brigadegeneraal C.F. Pahud de Mortanges

Afbeelding van het oranjeblauwe invasiekoord

Symbool van de Irene Brigade

Het invasiekoord is het symbool geworden van de Irene Brigade en het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene. Van de geschiedenis van het koord, vooral wat de oorsprong betreft, is gek genoeg vrij weinig bekend. In de loop der jaren is er een soort mythe rondom het koord ontstaan die niet meer historisch correct te noemen is. Zo is het koord niet toegekend door H.M. Koningin Wilhelmina voor betoonde moed. Ook is het koord niet uitgereikt bij de opheffing van de Irene Brigade in juni 1945. Op 18 augustus 1945 kwam brigadegeneraal C.F. Pahud de Mortanges, op dat moment sous-chef van het Militaire Huis van Hare Majesteit de Koningin en tevens voorzitter van de Vereniging van Oud Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade "Prinses Irene", voor een bijzondere ceremonie naar de Westenbergkazerne te Schalkhaar. Hij verving namelijk de gouden koorden en kwasten, die normaal behoren tot een vaandel van de Krijgsmacht, en dus ook tot dat van het Garderegiment Fuseliers, door oranjeblauwe koorden. Op deze wijze zou het invasiekoord op symbolische wijze behouden blijven voor de Koninklijke Landmacht. Een overdracht aan de Fuseliers van het koord zelf, was op dat moment nog ondenkbaar. In de speech van de ge-

neraal vinden we iets over de oorsprong van het koord:

“In 1945, toen de Tweede Wereldoorlog ten einde was, en ook ons vaderland was bevrijd, heeft de toenmalige commandant van de Irene Brigade, kolonel De Ruyter van Steveninck, het plan geopperd een blijvende herinnering aan de invasie en aan de veldtocht door Frankrijk, België en Nederland te ontwerpen. Hij stelde voor alle militairen van de Brigade met een oranjeblauw fluitkoord om de linkerschouder uit te rusten. De Minister van Oorlog ging met zijn plan akkoord. Vandaar dus, dat u overal bij onze strijdkrachten, en ook vandaag de dag in deze kazerne, militairen ziet met het oranjeblauwe fluitkoord.”

Ministerieel Besluit

Inderdaad ligt een Ministerieel Besluit ten grondslag aan het “decoratiekoord Brigade Prinses Irene”, namelijk dat van 14 november 1945, nummer 417. Dat de minister echter niet zonder meer met de invoering van het koord akkoord ging, valt af te leiden uit een getuigenis van brigadegeneraal b.d. J. Beelaerts van Blokland. Deze weet zich te herinneren dat de minister aanvankelijk helemaal niets voor het plan voelde. Pas na bemoeienis van Z.K.H. Prins Bernhard met de zaak, ging de minister overstag.

Op dat moment werd het koord echter al vele maanden gedragen. Foto's uit het vroege voorjaar van 1945 tonen militairen van de Irene Brigade die een invasiekoord dragen. Een vermelding in een dagboek van een commandant van één van de gevechtsgroepen van 14 maart 1945: “Een wagen naar Middelburg (waar de Brigadestaf verbleef, HS) gezonden om de lanyards op te halen”, is één van de weinige schriftelijke verwijzingen naar het koord.

Rol Prins Bernhard

Het enige document dat rechtstreeks betrekking heeft op de oorsprong van het koord, wordt bewaard in Museum Brigade en Garde Prinses Irene. Het is een afschrift van een brief van de Bevelhebber der Nederlandse Strijdkrachten aan de Commandant van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene, verstrekt aan de sergeant der 1ste klasse R.W. Hemmes. De brief van de B.N.S., luitenant-generaal Prins Bernhard der Nederlanden, van

Militairen van de Irenebrigade in Zeeland, 1945

19 maart 1945, heeft betrekking op het dragen van het koord. Dit document onderstreept nog eens de verklaring van generaal Beelaerts dat de Prins persoonlijk betrokken was bij de invoering van het koord.

“Naar aanleiding van de reeds eerder aan U gegeven machtiging betreffende de lanyard van gevlochten Oranje en Nassau blauw zijden koord, doe ik U onderstaand de uitvoeringsbepalingen nopens het dragen toekomen.

De lanyard mag worden gedragen door al het personeel van de Koninklijke Nederlandse Brigade “Prinses Irene”, dat gedurende het tijdvak tussen de landing op het vasteland van Europa in Augustus 1944 en het bereiken van de Nederlandsche grens, onafgebroken tot het operationele deel van de Brigade heeft behoord.

Het recht tot dragen wordt ook verleend aan hen, die door verwonding of ziekte een deel van het bedoelde tijdvak afwezig zijn geweest, mits zij bij het begin van de campagne tot het operationele deel van de Brigade behoorden. De lanyard komt ter vervanging van de (en wordt gedragen op de plaats der) tot nog toe voorgeschrevenen, zoowel op battle- als servicedress.

Ten einde het in verkeerde handen raken te voorkomen wordt bepaald dat een nieuwe lanyard slechts mag worden uitgereikt tegen inlevering van een onbruikbaar gewordenen, tenzij kan worden aangetoond, dat verlies te wijten is aan vijandelijke acties.

“w.g. Bernhard, Prins der Nederlanden”

In de brief aan sergeant Hemmes, namens Commandant Koninklijke Nederlandse Brigade “Prinses Irene”, met het bovenstaande af-

schrift, laat kapitein Fack weten: "Hoewel U niet meer bij de Koninklijke Nederlandse Brigade "Prinses Irene" behoort en dus niet voldoet aan het gestelde onder 1 en 2 hierboven, vermeen ik, dat U het op prijs zult stellen als "souvenir" een Invasie Fluitkoord, als hierboven bedoeld, te ontvangen." Hemmes had de Brigade namelijk verlaten en verbleef in Engeland bij een officiersopleiding.

"Invasie Fluitkoord"

Kapitein Fack gebruikt in zijn brief al de term "Invasie Fluitkoord". Later zal dit nog verder worden ingekort in het spraakgebruik tot "invasiekoord".

De machtiging van de Bevelhebber Nederlandse Strijdkrachten wordt dus ruim een half jaar later omgezet in een ministerieel besluit. Het tijdvak van de machtiging, van de lan-

ding tot het bereiken van de Nederlandse grens, wordt omgezet in een ander tijdvak, namelijk dat van 7 tot en met 15 augustus 1944.

"Souvenir" van Rudi Hemmes

Hoe zit het nu met dat "souvenir" van de sergeant en later Generaal-majoor van de Koninklijke Luchtmacht R. W. Hemmes? Hoewel hij dus in maart 1945 niet meer bij de Brigade behoorde, voldeed hij wel degelijk aan het gestelde in de machtiging en later aan dat in het Ministerieel Besluit. Gedurende zijn gehele diensttijd heeft hij daarom het koord gedragen. Als bestuurslid van de Vereniging van Oudstrijders heeft hij meegewerkt aan het overdragen van het koord aan de Fuseliers in 1982. Inmiddels heeft Hemmes als voorzitter van de Vereniging van Oud Strijders vele honderden koorden uitgereikt aan jonge Fuseliers.

Een oud-regimentcommandant vertelt... Generaal-majoor der Fuseliers Leen Noordzij

"Garde? Dat past toch niet bij ons?"

Tekst: Hans Sonnemans

In de Vaandeldrager halen we met oud-regimentscommandanten herinneringen op aan de periode dat zij sturing konden geven aan het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene. Tien jaar geleden, in juli 1992, werd luitenant-kolonel Leen Noordzij regimentscommandant na overdracht van de traditie van 13 Painfbat GFPI aan 17 Painfbat GFPI. Het regiment verhuisde hiermee van Schalkhaar naar Oirschot. Uw hoofdredacteur had een gesprek met Noordzij, nu generaal-majoor der Fuseliers, in zijn kantoor op de Frank van Bijnenkazerne te Apeldoorn.

Cultuurschok

Erewachten bij staatsbezoeken, Prinsjesdag, bloemenhulde bij Hare Majesteit de Koningin... Allemaal zaken die horen bij een Garderegiment en die veraf leken te staan van een pantserinfanteriebataljon in Oirschot. Een echt infanteristenbataljon, met een Bourgondisch gemoedelijk sfeer en een druk oefenprogramma.

Het is begin 1991 en bataljonscommandant luitenant-kolonel Leen Noordzij is met zijn kaderleden aanwezig bij de presentatie van de prioriteitennota in de filmzaal van de Generaal-majoor De Ruyter van Steveninckkazerne te Oirschot. Het nieuws blijkt zeer verrassend! 13 Pantserinfanteriebataljon Garderegiment Fuseliers Prinses Irene zal ophouden te bestaan en wordt omgevormd tot een schoolbataljon. Noordzij 's 17e bataljon, sinds enkele jaren behorend tot het Regiment Limburgse Jagers

Generaal-majoor Leen Noordzij

Overdracht Vaandel van 13 naar 17 Painfbat

(voorheen Regiment Chassé), zal de traditie van het Garderegiment Fuseliers moeten overnemen! “Garde? Dat past toch niet bij ons?” gaat onmiddellijk door zijn hoofd.

Overste Noordzij neemt meteen contact op met collega Bokhoven, op dat moment regiments- en bataljonscommandant. Het resulteert direct in een lijst met zeker 25 punten; allemaal zaken die overgenomen en/of geregeld dienen te worden, variërend van monumenten, museum, verenigingen en nog veel meer. Noordzij en zijn staf, waaronder kapitein Peter Aerts als S1, hebben geen idee hoe dit op hen af moet gaan komen. Hiervoor hebben ze toch helemaal geen tijd? Noordzij realiseert zich dat bovendien een enorme cultuurschok gaat ontstaan.

Inventaris

In de maanden die volgen gaat Noordzij vele malen naar Schalkhaar om kennis te maken met het nieuwe regiment. Tijdens een borrel merkt regimentscommandant Bokhoven op, dat de delegatie uit Oirschot inmiddels al tot de inventaris is gaan behoren. Waarop Noordzij gevat opmerkt: “Nog even en we nemen de inventaris mee!”, doelend op alle regimentsartikelen in de officiersmess. Er werd gelachen maar wel zoals die boer met die spreekwoordelijke kiespijn!

Het omslagpunt voor Noordzij komt bij de regimentsmaaltijd en de feestelijkheden rondom het 50-jarig bestaan van het Garderegiment Fuseliers in augustus 1992. Zelf is hij afkomstig

van het Korps Commandotroepen en vertrouwd met de traditie van een onderdeel met een jonge traditie. Oud-strijders, de mannen die de traditie hebben gemaakt, spelen ook altijd een prominente rol bij het KCT. Noordzij herkent dit alles bij de Fuseliers. We gaan er iets van maken, zo neemt hij zich voor...

Successtory

Het monument wordt verplaatst, er komt geld en een gebouw beschikbaar voor het museum. Een idee wordt uitgewerkt om de cultuurschok op te vangen: een compagnie (A-compagnie 17 Painfbat) en kaderleden van het bataljon vertrekken met een grote groep oud-strijders van de Irene Brigade naar Normandië. Daar, op het strand van Arromanches, worden voor de eerste maal koorden uitgereikt, door de veteranen aan de nieuwe Fuseliers. Het blijkt een gouden greep!

In juni 1992 wordt de traditie overgedragen en gaat 17 Painfbat verder als Garderegiment Fuseliers Prinses Irene met Noordzij als regimentscommandant. De rest van het verhaal is bekend. Het is het begin van de successtory van het regiment “in het Oirschotse zand”. “Gelukkig kregen we de ruimte om de traditiebeleving op onze eigen wijze in te vullen”, zegt Noordzij met plezier terugblikkend op deze periode. Heel veel waardering heeft hij ook voor de rol die de voorzitter van de Vereniging van Oud Strijders van de Irene Brigade, Rudi Hemmes in die periode vervult en zoals hij dat nog steeds doet.

Deze sticker symboliseert de overdracht van de traditie van 13 naar 17 Painfbat

Er wordt een regimentslied geschreven, het motto “Volo et Valeo” (Ik wil en kan het) wordt geïntroduceerd, de term “regimentsjaardag” wordt een begrip. Maar vooral: de oud-strijders komen veel meer dan in het verleden in het middelpunt te staan. Oud-strijders van het regiment, dus niet alleen die van de voormalige Prinses Irene Brigade maar ook die van de Indië-bataljons. Als Noordzij in augustus 1993 het commando over het regiment en het bataljon overdraagt, brandt de fakkel als nooit tevoren en is 17 Painfbat oranje-blauw gekleurd.

Noordzij dient in de jaren daarna o.a. een periode in Bosnië (UNPROFOR-missie), als Chef Staf van 13 Gemechaniseerde Brigade (weer even in “het Oirschotse zand” dus) en weer opnieuw in Bosnië maar nu als Contingentscommandant. Op 17 februari 2000 wordt hij commandant van 11 Luchtmobiele Brigade en bevordert tot brigadegeneraal. Vanaf 23 augustus 2001 is hij Commandant 1 Divisie “7 December” en bevordert tot generaal-majoor.

“Traditiebeleving is een verrijking voor een eenheid”, concludeert generaal-majoor Noordzij nu. “Het geeft toch weer een andere dimensie en heeft een bindend vermogen. Het spreekt de jonge militairen zeker aan, vooral ook de jonge BBT-militairen van vandaag.” In zijn jaren bij 17 Painfbat heeft hij drie periodes kunnen meemaken, als Chassé, Limburgse Jagers en Fuseliers. “Ik heb enkel maar een stijgende lijn gezien. Traditie heeft een belangrijke toegevoegde waarde voor een eenheid, daarvan ben ik overtuigd.”

1ste Divisie “7 december”

Als Commandant 1ste Divisie “7 December” heeft Noordzij weer veel te maken met traditie en veteranenzorg. Duizenden Indië-veteranen voelen zich met de divisie verbonden. In Indië hebben ze vaak geopereerd in kleinere eenheden, bijvoorbeeld op compagniesniveau maar onder de gemeenschappelijke vlag van “7 December Divisie”. Tijdens de laatst gehouden herdenking / bijeenkomst op 7 december j.l. waren maar liefst 3500 veteranen aanwezig. Jaarlijks is Noordzij bij ruim 20 herdenkingen of reünies aanwezig van voormalige Indië eenheden van zijn divisie. Overigens diende ook één van de Indie-bataljons van het Garderegiment

De splinternieuwe koorden worden natgemaakt op het strand van Arromanches

Prinses Irene onder de divisie, namelijk het 3e bataljon GRPI.

Toch heeft de generaal ook zorgen over deze veteranenzorg en het vasthouden van de traditie bij de divisie. Er komen namelijk nauwelijks betrokken jonge veteranen bij, dit in tegenstelling tot de situatie bij de meeste regimenten of korpsen. De jonge veteranen voelen zich veel meer betrokken bij hun (voormalige) bataljon van uitzending en de daaraan verbonden traditie. De divisie heeft veel minder betekenis voor hen.

Hoe dit moet worden opgelost weet de generaal-majoor der Fuseliers nog niet. Hij blijft in zijn functie zeer betrokken bij traditie en veteranen. Hij kijkt trots en tevreden naar het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene dat hij mocht overbrengen naar “het Oirschotse zand” en dat uitstekend blijkt te passen bij het 17^e pantserinfanteriebataljon! Daarover bestaat geen twijfel meer!

Inspectie voor traditieoverdracht

Uit het museum

Museumnieuws

Tekst: Hans Sonnemans

Personeelslijst Irene Brigade samengesteld door Henk van Beers

Het was al lang een grote wens van conservator Hans Sonnemans: een samengestelde lijst van alle beschikbare personeelsgegevens van de Prinses Irene Brigade. Uiteraard waren er in de archieven diverse personeelslijsten te vinden, echter vaak incompleet en gericht op een bepaalde periode. Henk van Beers besloot de handschoen op te pakken en deze informatie te bundelen in een uitgebreid "boekwerk". Buiten het verwerken van de al beschikbare informatie, ging hij ook nog eens op onderzoek in het Marechausseemuseum in Buren.

Vele uren heeft Henk achter zijn computer besteed. Toch merkt hij nog in het voorwoord van de lijst op dat, "Ondanks alle medewerking, ondanks alle naspeurwerk, zijn er veel velden blanco gebleven omdat geen exacte gegevens meer konden worden teruggevonden. Veel van de bij de Brigade ingedeelde militairen zijn direct na de ontbinding van de Brigade teruggekeerd naar de landen van herkomst, zonder dat er ooit nog enig contact met hen is geweest." Eind vorig jaar is de lijst officieel door Henk van Beers overgedragen aan majoor Peter Aerts.

Aanvraag provinciale subsidie

Begin april is bij de Brabantse Museum Stichting een aanvraag gedaan voor een subsidie voor de aanschaf van ont- en bevochtigingsapparatuur. Voor een goed behoud van de kwetsbare museumcollectie is een goed en vooral constant museumklimaat nodig, dat wil zeggen dat de temperatuur (18 – 20 °C) en de luchtvochtigheid (52 – 55 %) aangepast en vooral rond hetzelfde niveau moeten blijven. Door een goede thermostaat en een goede isolatie is de temperatuur goed onder controle te houden. De luchtvochtigheid is ech-

Een van de vele aanwinsten van het museum

ter een probleem en daarvoor bieden de ont- en bevochtigingsapparaten een uitkomst. Deze apparatuur is echter relatief duur. Met de toekenning van de gevraagde subsidie van de provincie zou de Stichting Brigade en Garde in staat zijn om deze investering te doen.

Met deze beheersing van het museumklimaat zet Museum Brigade en Garde een goede stap in het professionaliseringsproces. Het kwetsbare papier en textiel zal op deze wijze voor de toekomst veel langer behouden kunnen blijven.

Dagje uit voor de vrijwilligers van het museum

Museum Brigade en Garde Prinses Irene kan beschikken over een klein tiental enthousiaste vrijwilligers die geheel belangeloos veel werk verzetten. Als symbolische dank voor deze diensten wordt minstens eenmaal per jaar een uitstapje voor hen georganiseerd. Een combinatie van een leerzaam en gezellig dagje want ze kregen de kans om eens achter de schermen te kijken van een tweetal collega-instellingen: het Marechausseemuseum te Buren en het Nederlands Artillerie Museum in 't Harde. In dit laatste museum leidde museummanager Paul van Brakel de vrijwilligers rond in het depot en de bibliotheek. De dag werd culinair besloten in een goed restaurant in Harderwijk.

*Museum Brigade en Garde Prinses Irene
Genm de Ruyter van Steveninckkazerne
Eindhovensedijk 26, 5688 GN Oirschot
040 266 5665*

Iedere woensdag geopend van 10.00 tot 16.00 uur.

De kracht van kennis

DFD De Financiële Dienstverleners...

bezoek onze
Internet-site
www.dfd.nl

... voor financiële oplossingen op maat

DFD De Financiële Dienstverleners, de bakermat van de DFD Groep, is een landelijk opererend, allround assurantiebedrijf. Het is al jaren hét adres voor een passende verzekeringsvorm, een sluitend spaaradvies, een hypotheek of ander financieel advies op maat.

DFD is dé specialist op het gebied van financiële diensten voor militairen en burgerdefensiemedewerkers. Wij bieden een uitgebreid pakket van op maat gemaakte diensten aan. Variërend van een ongevalverzekering met dekking voor uitzending en grensverleggende activiteiten tot servicepakketten voor militairen die uitgezonden worden naar andere delen van de wereld. Daarnaast is men bij DFD ook aan het juiste adres voor een 'simpele' aansprakelijkheidsverzekering of een inboedelverzekering voor bijvoorbeeld een legeringskamer. Al onze producten slui-

ten naadloos aan op de regelgeving bij defensie. Het is zonde om zaken te regelen die al door uw werkgever zijn afgedekt.

Ook wanneer u Defensie verlaat blijven wij u van dienst. Wij passen uw bestaande verzekeringspakket aan op de nieuwe situatie en begeleiden u bij uw overgang naar de burgermaatschappij.

Naast de overheidsmarkt heeft DFD ruime ervaring in de particuliere en zakelijke markt. Objectieve en onafhankelijke voorlichting combineren wij - door kennis van de markt en de daarin geldende regelgevingen - met persoonlijk maatwerk in producten, dienstverlening en service.

de financiële dienstverleners

Deelname aan SFOR 13/14...

Neem contact met ons op!

**Klant of geen klant;
altijd doen**

- Dragonder 3 ● Postbus 354, 5550 AJ Valkenswaard
- Telefoon: (040) 20 73 100 ● Fax: (040) 20 45 381
- Internet: www.dfd.nl ● E-mail: dfd@dfd.nl